

[Ministeren for offentlige Arbejder.]

handlinger med de interesserede Baner om mulig Overtagelse af de ledigblevne Ruter. Ogsaa dette maa vistnok siges at være en fornuftig Henstilling. Jeg betragter det i hvert Tilfælde som en Fejl af Privatbanerne, en Fejl, som de muligvis vil komme til at fortryde, at de ikke i noget Omfang i Tide har meldt sig som Liebhavere til ledige Bilruter. En enkelt Bane, Amagerbanen, har gjort det og har, efter hvad man hidtil kan skønne, forvandlet Banens Underskud til et Overskud, samtidig med at hele Befolkningen paa Amager er særdeles tilfreds med den nye Rutebilejers bedre Betjening af sine Kunder. I Udlandet er man langt inde paa denne Vej. I Frankrig, Holland, England og Amerika har Banerne i stor Udstrækning overtaget Rutebiltrafikken. Hvis Fordelene herved efterhaanden skulde gaa op for vore Privatbaner, der arbejder med offentlig Kapital, og hvis Underskud tærer paa Amts- og Sognekommunernes Regnskaber, ser jeg ikke, hvorfor ledige Rutebilkoncessioner ikke skulde kunne overlades til disse Baner.

Det ærede Medlem Hr. Hedelund rettede til sidst et Spørgsmaal til mig om, hvor et ikke forbrugt Restbeløb, indbetalt af samtlige Person- og Fragtautomobilejere i 1927—28 til at bestride Udgifterne ved Omnibus- og Fragtautomobiludvalgets Arbejde, var blevet af. Jeg kan herom oplyse, at Restbeløbet androg ca. 32 000 Kr., og da man i Ministeriet ansaa det for ugørligt forholdsmæssigt at refundere disse i Løbet af 3 Kvartaler gennem samtlige Landets Politimestre indbetalte Beløb til Afgiftsydere, hvis Adresse man i mange Tilfælde ikke mere kendte, har jeg ved Skrivelse til Folketingets og Landstingets Finansudvalg i April Maaned i Aar udbedt mig Tilslutning til at indbetale Beløbet til Vej fonden. Denne Tilladelse er givet, og Beløbet er indbetalt til Fonden.

Naar det ærede Medlem i den øvrige Tale, han holdt om Baner og Biler, gjorde Indtryk af at stille sig i en vis Positur som Forsvarer for Bilernes Interesser mod et stærkt jernbanepæret Ministerium, saa er der vel ikke noget at sige til, at han overfor de Rutebilorganisationer, hvis Interesser han tjener, ønsker at give Indtryk af, at et saadant Modsætningsforhold eksisterer, og jeg ønsker da for mit Vedkommende kun at pege paa, hvad det ærede Medlem sikkert ogsaa privat vil være villig til at indrømme, at der blæser en noget mildere Vind overfor Rutebilejerne

under det nuværende end under det foregaaende Ministerium.

Endelig har det ærede Medlem Hr. Fuglsang rettet en Henvendelse til mig angaaende et mangeaarigt og kedeligt Mellemværende mellem Regering og Rigsdag paa den ene Side og Thisted Amt og Øsløs-Vesløs-Arup Sogneraad paa den anden Side om Istandsættelse af Anløbsbroen ved Amtoft. Jeg nødes i den Anledning til kortelig at referere dette Mellemværende.

Ved Finansloven for Finansaaret 1898—99 blev der bevilget 24 000 Kr. som Bidrag til Tilvejebringelse af en Anlægsbro ved Amtoft. I den Skrivelse af 26. Januar 1898 fra Indenrigsministeriet, hvori Folketingets Finansudvalg anmodedes om at ville stille Ændringsforslag om Bevilningens Optagelse paa Forslaget til fornævnte Finanslov, var det bl. a. udtrykkelig bemærket, at Tilskuddet burde betinges af, at der stilledes fornødent Garanti for Broens fremtidige Vedligeholdelse. I Overensstemmelse hermed afgav Øsløs-Vesløs-Arup Sogneraad under 11. Marts 1899 den krævede Garantierklæring, og Thisted Amtsraad meddelte under 26. Juni samme Aar Sognekommunen Tilladelse til at garantere for Broens Vedligeholdelse paa Betingelse af, at der skaffedes Sogneraadets Indflydelse paa Broens Bestyrelse og derigennem Sikkerhed for, at Broens Indtægter anvendtes til dens Vedligeholdelse. Disse Vilkaar blev opfyldt ved en under 30. August samme Aar af Amtsraadet approberet Brovedtægt, hvorefter Broens Anliggender varetages af en oprindelig af private Bidragydere i Forbindelse med Sogneraadet, senere af Sogneraadet alene, valgt Bestyrelse, og Tilsynet med Broen føres af Amtsvejsinspektøren paa Amtsraadets Vegne, hvorhos Broens Indtægter anvendes til de med dens Bestyrelse og Vedligeholdelse forbundne Udgifter.

Efter at Statskassen ved den her nævnte og senere Bevillinger havde bidraget i alt 32 520 Kr. til Broen, Amtet for sit Vedkommende 15 000 Kr. og private Bidragydere et noget mindre Beløb, fremkom Sogneraadet i Sommeren 1915 med et Andragende om Statstilskud til Istandsættelse af Broen, der i Tidens Løb var blevet stærkt medtaget af Storm og Højvande, og Ministeriet gav i den Anledning under 15. September samme Aar Tilladelse til, at Vandbygningsdirektøren paa Sogneraadets Bekostning maatte udarbejde et Forslag til Broens Istandsæt-